

ನಿಸ್ವಾರ್ಥದ ಘಲ

■ ಉಮಾ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಒಬ್ಬ ಬಡ ಯುವಕನಿಧ್ಯ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಚೇಯವರೆಗೆ ದುದಿದರೂ ಅದು ಅವನ ದಿನದ ಏರಡು ಹೊತ್ತಿನ ಉಟಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಏರಡು ರೋಟ್ಟಗಳನ್ನು ಜಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬೇಗ್ಗೆ ಅದನ್ನೇ ತಿಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಒಮ್ಮೆ ಬೇಗ್ಗೆ ವಧು ನೋಡಿದಾಗ ರೋಟ್ಟಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮಾರನೆ ದಿನವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಹಸಿನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು. ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ

ಎಕ್ಕರವಿದ್ದಾದರೂ ಸರಿ ರೋಟ್ಟಿ ಕೆಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ. ನಡು ರಾತ್ರಿ ಪನೋ ಶಭ್ದವಾಯಿತು. ಹೊಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿಯೋಂದು ರೋಟ್ಟಿ ತಿನ್ನಮೊಡಗಿತ್ತು. ಕಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನೇ, ‘ನಾನು ದಿನಾಲೂ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ದುಡಿದು ರೋಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ನಿನು ಅದನ್ನು ತಿಂದು ನಷ್ಟನ್ನು ಹಸಿಪಿನಿಂದ ಬಳಲುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರು. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದನು.

ಆಗ ಇಲ್ಲಿ ‘ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸು. ನನಗೂ ಹಸಿಪಾಗಿತ್ತು ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟ ದೂರವಾಗಲು ನಾನೊಂದು

ಉಪಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದಿತು. ಸರಿ, ಅದೇನು ಹೇಳುತ್ತಿಯೋ ಹೇಳು ಎಂದಾಗ ಇಲ್ಲ, ‘ನೀನು ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಕಗಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳು. ಅವರು ಖಂಡಿತ ಪರಿಹಾರ ಸೂಕ್ಷಮತ್ತಾರೆ’ ಎಂದಿತು. ಯುವಕ ಬುದ್ಧನ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕೇಳಿದ್ದು. ಅದೇ ಸರಿ, ಹಾಗೇ ಮಾಡುವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರು ದಿನ ಬೇಗ್ಗೆ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋರಣೆ ಬಿಟ್ಟು.

ಹೊಗುತ್ತು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಒಂದು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ. ಮನೆ